

БОРБА

ОРИАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

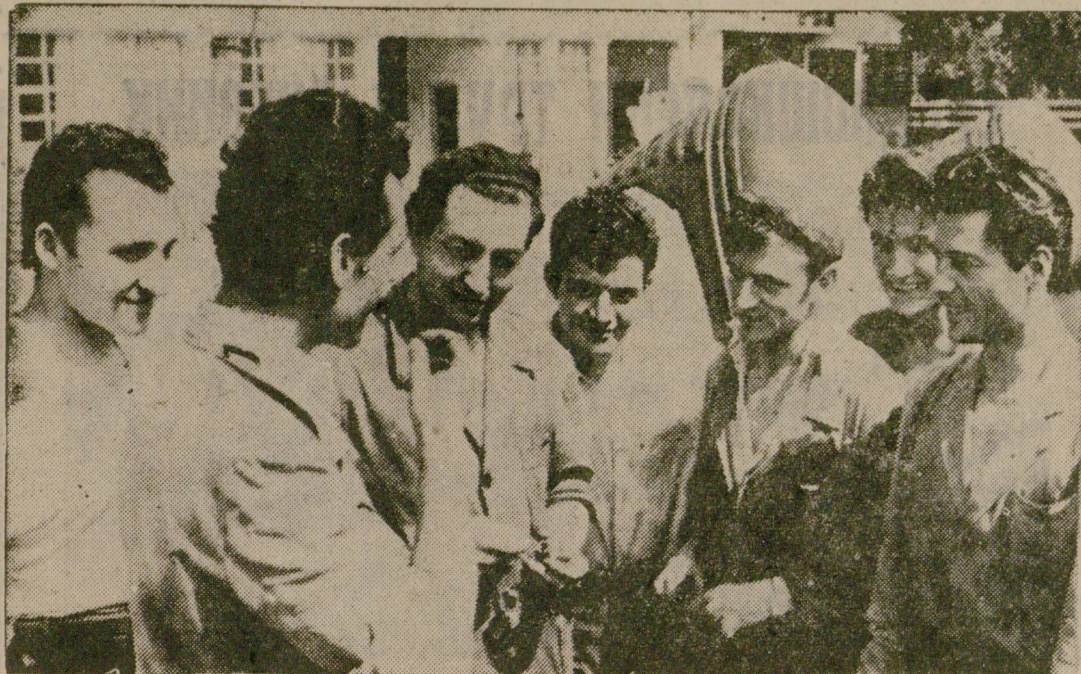
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XX, бр. 92 (2003)

В. Търново, петък, 31 юли 1964 г.

Цена 2 стотинки

Бригадата, с ръководител Никола Христов, от Авторемонтното предприятие в гр. Лясковец е въвела поточния метод при извършване на основния ремонт на двигателите. Сега не само редовно се изпълнява планът, но всеки месец се ремонтират в повече по 5-6 мотора.

СН.: Ив. Воденичаров

Напрежението не отслабва

Пред Деня на железничаря трудолюбивият колектив на гара Полски Тръмбеш изживява напрежени дни. Работници, стрелочници и ръководители на движението работят упорито за спечелване на съевнованието с колектива на гара Стражица и за звание „Гара за комунистически труд“.

В тези дни на челно място са Ст. Евтимов, П. Венков и Ил. Игнатов. Борбата за предсрочно изпълнение на плановите и за изпълнение на обещанията в чест на светлата Двдесетгодишнина не отслабва нито за миг.

М. Цонев

от Обществена редакция на в. „Борба“ в П. Търново

Пред Деня на железничаря

Достоинство посрещат празника

Сред колектива на Локомотивното депо — Г. Оряховица е оживено. Всички са в напрежение за изпълнение и предизпълнение на дадените обещания. В чест на двадесетгодишнината и на своя празник депо извози наднормен товар за

тукто творчество и с обществена му дейност. Другият Мичев изтъква заслугите на Цани Гинчев в просветното дело, в борбата за национално освобождение, в развитието на земеделието, в образованието в страната, в събирането и съхраняването на народното творчество, бит и обичаи. Пословичното му ученолюбие и трудолюбие са пример за подражание за поколенията, — изтъква докладчикът.

За почитта и уважението към паметта на техния дядо от името на внуците и всички близки на Цани Гинчев благодарни вникват Венелин Гинчев. Той съобщава решението на близките да подарят за музея в Лясковец, който сега се подготвя, някои лични вещи на своя дядо: часовника, служил му до последния дъх; една кама, част от въоръжението му като революционер; голям портрет на братия Цани и Петър Гинчеви.

Пионери поднесоха 6 кети цветя на докладчика и на близките.

Лясковец зачете паметта на своя достоен син.

В крак с живота

ОЩЕ ЕДИН ЯРЪК ИЗ-РАЗА на отговорността и грижата, с които Партията и Правителството се отнасят към подготовката на младото поколение за строителството на комунистическото общество е публикуването на 29-и м. постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет по въпросите за по-нататъшно подобряване на образователното дело в страната.

Постановлението третира редица въпроси, свързани с подготовката на пълноценни кадри в съответствие с нуждите на страната във всички области на живота. Съвсем близки и непосредствено техническите, специалните и политехническите училища, които се съдържат със съответни заведения, предприятия, ДЗС и други.

Значително ще се разширяват възможностите за осъществяване на основния лозунг, издигнат от Партията пред младото поколение: „Учение и труд, труд и учение!“, чрез разширяване на мрежата от задочно и вечерно обучение. Във връзка с подобряването на учебно-възпитателната работа и разгръщането на истинско творчество в учебния процес се предвижда известна преработка на учебните планове, осигуряване на повече свободно време на студентите, за да имат по-широк достъп и възможности за научно-исследователска работа, подобряване педагогическата подготовка на преподавателския персонал, особено по специалните предмети.

Постановлението предвижда в близките няколко години още по-широк размах на строителството на училища и съответни работилници, лаборатории и кабинети към тях. На много места училищата ще прераснат в политехнически, а в продължение на няколко години окончателно ще се ликвидира с воденето на учебните занятия на три сменни.

Новото постановление се посреща с всеобщо удовлетворение.

Панайот Панайотов

В ЧЕСТ НА
20 ГОДИШНИНАТА
НА 9 СЕПТЕМВИ

1944-1964

ВСЕКИ НА СВОЯ ТРУДОВ ПОСТ

С ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН, С ИЗПЪЛНЕНО ОБЕЩАНИЕ!

ДАРОВЕ ЗА ЮБИЛЕЯ

Кооператорите, механизаторите и специалистите от ТКЗС „Първи май“ в с. Обединение работиха упорито за изпълнение и преизпълнение на плана за първото полугодие на тази година. И резултатите от техния труд са много добри. При план да получат продукция за 582 724 лева те получиха за 630 947 лева, което представлява 108,2 на сто изпълнение на шестмесечния план.

Най-добро изпълнение на план-сметката си за този период има бригадата на Маргин Радужев от с. Иванча — 352 на сто, следвана от бригадата на Симеон Атанасов — 189 на сто. Чувствително преизпълни плана си и първа тракторна бригада в с. Обединение.

Не останаха назад от общия устрем и животновъдите. Те изпълниха плана за животинската продукция 104,6 на сто, като най-голямо преизпълнение има крадвермата от с. Обединение с отговорник Руси Колев, а от овцеводите — тая на Иван Димитров.

Постигнатите успехи през полугодия импулсират кооператорите и всички от стопанството за изпълнение и преизпълнение на плана. Сега в дните пред 20-годишнината от социалистическата революция в България всички бригади, ферми и зена са в тру-

100 ТОНА РАННИ ПРАСКОВИ

На 29 юли първа бригада от Кесаревския кооператив откъсна стотиния тон праскови. Благодарение на добрата организация, създадена от отговорника Петър Пишманов, цялата реколта от ранните сортове е прибрана и предадена на изкуствелните организации. Голям дял тук имат и двете средношколски бригади с командири Попов

и Банчев. С прибирането и на късните сортове праскови, от които се очаква повече от 100 тона плод, бригадата ще изпълни плана от този отрасъл 200 на сто и с гордост ще посрещне Празника на Свободата.

Д. Михайлов

от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Кесарево

Верни на думата си

На първо място в съевнованието за спечелване на Паспорта на трудовата слава е бригадата на Генали Китанов, която изпълни с 9 дни предсрочно плана си за юли, и на Петър Грозев, изпълнила с 4 дни предсрочно месечния си план.

Под техническото ръководство на Евтим Павлов израства

Ал. Русев

НАПОЯВАНЕТО — ПЪРВА ЗАДАЧА

За бригадата за комплексна механизация от участък Върбица при ТКЗС „В. И. Ленин“ — Д. Оряховица сега няма по-важна задача от напояването на селскостопанските култури. Грижите за царевичата и захарното цвекло стоят на първо място. Звената на Пенка Славева и Иван Цеклов поливат ежедневно. Между тях се води съевнование кой да полее повече площи.

Към 27 юли е полята 750 декара царевича на местностите „Кърман“ и „При канарите“. Полива се и царевичният блок в местността „Смрадликата“ и то само нощем, защото водата през деня се използва за зеленчуковите градини в Писарево и Върбица. Тук се използва инсталация, с която Димитър Иванов и Христо Венков поливат 140 реда

едновременно. Не спира и механизаторът Иван Дончев, който с дъждовална машина полива царевичата на местността „Червен бряг“.

Добрите грижи се отплащат. От блока „При канарите“, който е 360 декара, бригадата очаква

Д. Габровски

от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Д. Оряховица

В брой 84 на вестника редакцията зададе въпроси на ръководителите на някои ТКЗС, между които и тия на Алеково и П. Сеновец във връзка с недобрата организация за напояване.

„Критиката е основателна, — пишат ни от Алеково. — От няколко дни в блоковете на ТКЗС поливат повече кооператори. Ползват се тръбопроводите, дъждовални инсталации и машини, от което и резултатите не закъсняха. Денем се полива царевича, а нощем — захарно цвекло и люцерни“.

„Въпросът бе разгледан от ръководството на стопанството и организирало показно поливане в една от бригадите. Приехме график за поливането. Създадена организация сега считаеме за правилна, като не е забравена и материалната заинтересованост. Взехме мерки за по-пълното използване на поливическия инвентар и дъждовалната техника“, — отговарят от П. Сеновец.

В брой 84 на вестника редакцията зададе въпроси на ръководителите на някои ТКЗС, между които и тия на Алеково и П. Сеновец във връзка с недобрата организация за напояване.

„Критиката е основателна, — пишат ни от Алеково. — От няколко дни в блоковете на ТКЗС поливат повече кооператори. Ползват се тръбопроводите, дъждовални инсталации и машини, от което и резултатите не закъсняха. Денем се полива царевича, а нощем — захарно цвекло и люцерни“.

„Въпросът бе разгледан от ръководството на стопанството и организирало показно поливане в една от бригадите. Приехме график за поливането. Създадена организация сега считаеме за правилна, като не е забравена и материалната заинтересованост. Взехме мерки за по-пълното използване на поливическия инвентар и дъждовалната техника“, — отговарят от П. Сеновец.

ПО ПЪТЯ КЪМ МАЙСТОРСТВОТО

СРЕД ОГРОМНИТЕ СЪОРЪЖЕНИЯ на Захарната фабрика в ДЗЗ — Г. Оряховица е трудно да намерим манипуланта Христо Папуров, ръководител на отдел „Сувоарна“.

Ей, сега беше тук, — обяснява един мъж. — Замиснах натакъ към таблата! — упътва друг.

Разбира се, че през тези напрежени предкампанни дни той е навсякъде, където се нуждаят от него.

Навесен напънат дегта с други двама работника, Папуров говори нещо разпа-

лено. Винаги във връзка с работата той е разговорлив, но наложил ли се да каже нещо за себе си, с две думи ще приключи разговора: „Работих и работя!“ Нима може с две думи да се разкаже за такъв огромен труд! Двадесет години във фабриката! Тук той е прекарал най-хубавите си години, своята младост. Остатъкът е тук мечтите си, отдал е способностите си и фабриката му е станала скъпа, като нещо свое.

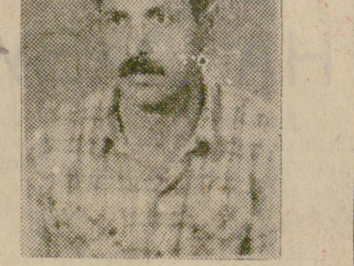
Още от началото той изтъква с голямото си трудолюбие и прозорливост, която не остава незабелязана от ръководителите. През първата кампания след поставянето му го назначават помощник-манипуланта. Една, две, три кампании. Той овладява захароварството и става манипуланта.

Но идват нови изпитания — реконструкцията на Захарната фабрика. Денонощно той е в кипела, за да овладее новото оборудване.

Заплати веднаж дългогодишния захаровар Никола Кърков, който е бил учител на Папуров, да разкаже нещо за него.

— Само хубави неща могат да се кажат, — усмива се Кърков.

И наистина, това, което са отбелязали годините, се потвърждава от думите на Кърков. През кампанията на 1959/60 г. в съевнованието смяната на Папуров взема челното място. За тези и много други негови успехи в работата той получи високото отличие „Народен орден на труда“ — златен. Изпратиха го на екскурзия в Съветския

съюз. Същата година беше делегат на Петия конгрес на Профсъюзите.

Христо Папуров е познат не само в Захарната фабрика, където работи и досега, а и в целия завод. Освен като добър захаровар, той е промислов рационализатор. Преди една година вентилите на загрявателите на отпарната станция се повредиха често и се налагаше през време на кампанията да се спира работата за ремонтването им. Той направи изменение, с което този недостатък бе отстранен. И още рационализации има, повечето от които са със значителен икономически ефект.

Сега Папуров е ръководител на отдел „Сувоарна“. В този отдел тази година се изгради рационализаторска бригада. Досега са дадени 12 ра-

ВЪЗПИТАТЕЛНАТА РАБОТА В МЛАДЕЖКИТЕ БРИГАДИ

РОДИНАТА СЕ НАМИРА пред светъл, голям празник — двадесетгодишнината на Свободата. Повишеният ентусиазъм, активността, добре се забелязва и сред средношколската младеж в нашия окръг, зела в момента достойно място в трудовите редици по кооперативните поля, в предприятията, на различните строителни обекти.

Измина една година от юбилейния X конгрес на Комсомола. Постигнатите успехи от пионерите и средношколците в учението и труда през този период са по-големи от който и да било друг път. Съвсем основателни са надеждите, че тази мисъл ще бъде подкрепена и от резултатите през трудовото лято.

Стана традиция вече летната ваканция да не е просто свободно време за ученика, а напротив, период на активна почивка, запълнен с труд, с богат и осмислен живот. Организаторите в последно време по-нови форми на летен отход с учениците, като пионерски команди, средношколски бригади, екскурзионно-туристически отряди и други, се наложиха като позитивни, по-близки до живота на младите хора.

Тази година над 9000 средношколски деца прекарат част от летното в националните, окръжните и местните бригади. По този начин те най-активно ще влязат сили във всенародния устрем за достойна среща на Девети септември.

Резултатите от работата на първата смяна вече са налице. Заедно с работниците и кооператорите, трудолюбивите пионери, средношколците и студентите изпълняват и преизпълняват своите трудови норми. Окръжната средношколска бригада в с. Буйновци е първа в съевнованието с другите бригади в окръга. Комсомолците имат редовно средна дневна работка по 3 лв. на човек. След нея достойно се нареждат: бригадата в ДИП „Домат“ — Джулюница, студентската бригада в с. Церов кория и др. С много добри производствени показатели са и местните бригади в с. Павел, носители на предното знаме на Окръжния комитет на ДКМС, в Горна Липница, Карансен, Морава, Страхилово и др.

В работата на средношколските бригади, освен трудовите успехи, радостно звучат и резултатите от възпитателния процес. Практиката досега показва, че колкото по-умело се съчетава идейно-възпитателната работа с труда, толкова по-добре се отразява това на израстването на младежите. Бригадирският строй, бригадирският огън, бригадирската песен вдъхват, оставят спомени завинаги. За младежите е особена радост, че могат да дадат минути на отход за трудовите хора. В бригади, като тия в Горна Липница, Морава, Стражица, Червена, Раданово, се извършва интересна културно-масова работа — обвързват се книги, филми, организират се забави.

Особено внимание заслужава опитът на бригадите от Буйновци, Страхилово, Карансен, Павел, където се изнасят редовно политинформации, разглежда се под ръководството на партийни членове, писмото на ЦК на КПСС до ЦК на Китайската комунистическа партия, провеждат се срещи със стари партийни дейци, участници в Съпротивата, участници в първия етап на бригадирското движение. Всичко това доставя голям интерес на младежите и те с удоволствие подготвят тези мероприятия.

Окръжният бригадирски щаб, обаче, има впечатления, че все още някои бригади, като тези в Михалци, Кесарево, Тузлу алан и някои други места, трудно се организират, трудно изпълняват своите задачи.

В чест на 20-годишнината средношколските бригади се готвят да дадат трудов рапорт пред Родината, изпълнен с делата и ентусиазма им. Той ще прозвучи на големия бригадирски събор, който Окръжният комитет на Комсомола организира в края на август. До събора ще стигнат ония бригади, цели звена, групи, бригади, които, наред с трудовите постижения, имат много и много да разкажат за възпитателната работа, за културно-масовите прояви, за задружния си живот. На събора бригадирите от Павел и Страхилово ще разкажат как в часовете на отход организирани и задълбочено водиха разговори по темите „Как си представяш човека на бъдещето“, „В какво виждаш чертите на комунизма“, „Защо сурово осъждаш егизмите, тунейдите, аполитичните, равнодушните“ и други интересни теми.

Младежите-средношколци и пионери, студентите от нашия окръг благодарно водят сега помежду си съевнование, за да докажат, че не само с учението, но и с труда си са достойни за среща на големия празник — 20-годишнината на Свободата.

МЛАДАТА СМЯНА

С гордост посреща Деня на железничаря младежката бригада с ръководител Атанас Навест от локомотивното депо по гара Горна Оряховица, която предсрочно изпълни обещанието.

Младежки простори

РЕДАКТИРА РЕШАТЕН МЛАДЕЖКИ ОТАС

ЦВЕТА ЗА СВОБОДАТА

ТЕ ДОСТОЙНО ще посрещнат своя двадесетия рожден ден, Свобода! Те, членовете на младежката бригада „Юрий Гагарин“ в шивашкото предприятие „Дено Георгиев“ — Велико Търново.

В началото на тази година комсомолците от пета бригада решиха: ще работят за звание „Бригада за комунистически труд“.

Казаха им:

— Има трудности, много трудности.

А те се засмяха:

— Ние сме млади. Трудно-

стите се плашат от нас.

Но с трудностите комсомолците от бригадата „Юрий Гагарин“ се съблъскаха. Много видове и тяхното често сменяне, няколкото манипулации и изоставящите. Но сега за всичко това се говори като за минало.

— Пета бригада, — говори Пенка Крумова, — секретарка на Комсомола — съществувала отдавна. Но пета бригада, която се бори за звание „Бригада за комунистически труд“ съществувала от месеци. Датата е останала в архивите. Но тя ни-

кому не е нужна. Важното е това, че бригадата започна нов живот. И сякаш всеки неин член има своя „нова автобиография“. Значи тридесет и пет нови автобиографии. Автобиографии — обещава. Обещания — автобиографии. Защото всеки е написал със собствената си ръка: „Ето — от себе си това ще дам за Коммунизма!“

В тях е отразено онова, което не могат да запечатат любопитните очи — вярата в светлото бъдеще на човечеството. И те правят първата крачка към него. Анка Сидерова, Йорданка Минчева, Мария Стоилова, Станка Недева, Мария Енчева, Панают Стефанов. Разбира се, и другите. Но те биха първите предвестници — ластовиците — на новото комунистическо отношение към труда — ударник за комунистически труд. Изискванията за това звание са големи. Но голям е и стремежът на комсомолците. Когато техните ръце, очи и мисли са заети в производството за това говорят техните автобиографии — обещава.

Скелетите ще кажат: — Лесно се обещава. . .

Но, когато поднесем под нокта им фактите, те ще млъкнат. Защото сухите цифри сега са животи на една бригада, която се учи да живее и се труди по комунистически. За първото шестмесечие бригадата постигна 136.2 на сто изпълнение на трудовите норми. Така и спечели съревнованието с втора бригада. Но кой ще излезе победител в съревнованието на двете бригади, носещи

името на първия ластовицата: когато влезе за първи път беше едно високо тънко момче, на лицето на което блестяха само, и уплашено, и любопитно, големите му тъмни очи. От първото майки го бяха довели баща му и брат му, по-големите му приятели, които вече от години всеки ден отиваха до гара Г. Оряховица, от години бяха станали членове на тази многобройна армия от силни, неуморни, честни трудови хора — наричана железничарска.

Сегашният Николай Какъмков има широки и силни рамене, умели ръце на майстор и пак онези големи очи, изпълнени, обаче, с възторг. Той е секретар на комсомолското дружество. И, макар че същевременно учи, нито работата в дружеството изоставя, нито той самият.

От другия разглобен локомотив се чува гласът на Иван Калчицков. Той е шлосер седми разряд, задочник от четвърти курс на Механотехникума в гр. Русе. Сега той, „стар“, 7-8-годишен работник, макар че енергичното му мургаво лице и стегнатата му походка са на човек, едва навършил двадесетте години.

Тука расте и се учи Атанас Гурсов, и всичките 34 души от дружеството на Комсомола, учещи във вечерно или заочно училище.

Димитър Додев дойде съвсем млад, даже по навик носеше студентската си чанта. Разликата от предишното му положение беше само в това, че го посрещнаха с думите:

— Другарю инженер, елате. . .

Вече три години младият специалист е сред свои приятели — работниците, комсомолците от ЖП работилницата. Той им помага в работата, и в учение-

то, и сам често казва:

— Вие не знаете колко много научих аз самият от вас, от Ботю Лисичков, от бай Иван Петков, от Атанас Насев, от Петър Бакалов! Просто ми закъснаха крилатата.

Горе под мътните от дима на локомотивите стълба на покрива крѳкат, крѳкат две ластовици. „Виж как умейат!“ — поглежда бай Иван към тях, а мисли за ония момчета от оксиженната смяна, които вече отдавна работят със собствен качествен център. Майстори са те. Ето Вълчо Желнев е също млад, но с право определен за най-добър в професията. Бригадата на Ботю Лисичков и

Димитър Мунев е бригада на младите. Още миналата пролет тя с право се нарече „Бригада за комунистически труд“.

И сега в малката стаячка на партийния комитет комсомолците грижливо са съблели под стълбо похвалната грамота на ЦК на ДКМС, получена за добра работа в чест на Десетия конгрес на Съюза.

Но иде нов празник — 20-годишнината. За него връстниците на Свободата, младата смяна от шлосери, стругари, оксигенисти, младата железничарска смяна от 120 души, творци нови и нови неща. Извършеният още до Първи май надпланов подемен ремонт, обещан в чест на 9 Септември, изпълнение то сега на надпланов промишлен ремонт и изобило възторженият, неуморен труд на младите мисли няма съмнение, ще нареди

до похвалната грамота Паспорта на трудовата слава, още много и много отличия.

Двадесетгодишнината ще почука и тук, по опушения стълбен покрив на огромната сграда, където послушно са застнали грамадните локомотиви, като че да се порадват на ласката и умението, с които работниците ще им вдъхнат нов живот. Двадесетгодишнината ще дойде и тук, за да стане свидетел как като птици закъват крилата на младите.

Тук не само бай Иван, а всички стари работници, всички комунисти, като големата ластовица, с грижа, любов и ласка гледат как закъват с всеки ден, във всяка трудност и изпитание крилата на тяхната млада смяна.

Блага ИОРДАНОВА

СРЕДНОШКОЛСКИ ТРУДОВ ДНЕВНИК

Бригадирите от студентската бригада в с. Церово кория срещат всяко утро на път към кооперативните блокове.

Снимка: Гелев

Силажират

ОТ 16 СРЕДНОШКОЛЦИ се състои земеделската група в с. Мирво. Ентузиазизмът и желание за се отзовава на призива на ЦК на ДКМС за направата на повече и само висококачествени силаци. В продължение на шест дни те работиха непрекъснато и натрупаха 70 тона зелена маса.

Наред със силажирането те участвуват и в други селскостопански работи — в последните дни събраха от 200 декара сеното и приготвиха за износ 16 тона домати.

Скоро средношколците ще излязат със специално подготвена литературно-музикална програма пред кооператорите. Интересна и разнообразна е цялостната културно-масова работа на тези младежи.

Г. Василев

Един бригадирски ден

С ЛЪНЦЕТО, токущо изгряло, като че бърза да каже „Добро утро“ на ранобудните момчета и момичета от средношколската бригада в с. Лесичери. И този ден те бързат за работа. Скоро момичетата ще завият към зеленчуковата градина, а момчетата — към зърноплощадките или в царевичните блокове, където умело ще заработят с дългословните машини. Много работа се отхвърля до обед. Цайга след цайга се редят, изпълнени с едри сочни до-

мати. Дойде ли обед, всеки бърза по-скоро да преглътне последната хапка, примамен от тихите бистри води на Росица. В целия ден като че няма време, което побързо да отлети. Отново трябва да се наредят момичетата и момчетата. Всяка вечер се прави радостна равностметка — изработени са по над 8 лева на ден на човек.

Късно вечер, когато един след друг гаснат прозорците, само в читалището продължава да свети. Всеки път младежите се събират да поговорят за изминалия трудов ден, да назоват първенците. Толкова е трудно да се каже кой е най-сръчният — Виолета Трифонова, Надка Кирилова или Иван Георгиев, Ангел Василев. Всяка вечер младежите се събуждат със звучни песни. Те се подготвят за празника на урожая, който ще проведат в чест на 20-годишнината на социалистическата революция. Песента се носи и сплита с ромоленото на Росица, въздишка акордеонът, като изпълнено с мечти младежко сърце. Скоро всичко утихва, за да дойде новият ден с нова песен.

Ангел Паунов

Нейла БОРИСОВА

В труд и песен

ТРАДИЦИЯ е вече в с. Павел всяка година да се сформира средношколска бригада в помощ на кооперативното стопанство. Със своя упорит труд комсомолците спечелиха уважението и доверието на кооператорите. И спечелиха първото място в окръга.

Командирът на бригадата Илия Николов с желание разказва — как са събрали хората, как са сформирали четири звена, между които кипи съревнование как са избрали шаб и знаменоводи. Освен трудовата дейност, бригадата е провела вече две срещи с ятаци на партизани в селото, издава редовно агиттабло, изнася по радиовъзела разнообразни пре-

давания за кооператорите. А когато дойде неделя вечер, кооператорите бързат да се стекат на лятната площадка, за да се повеселят заедно с бригадирите. А там могат да се чуят песни за първенците и хумор за изоставящите.

Така — в труд, песни, веселие минават бригадирските дни на средношколската бригада „Тодор Моллов“ (Сенко) в село Павел.

В напрегнатите летни дни пионерите от с. Средни колиби оказват активна помощ на кооператорите. Под ръководството на учителките Димова и Атанасова сега те са в малиновата градина. Узрелият и вкусен плод трябва навреме и грижливо да се прибере и оползотвори.

ЕДНА ОТ 20-ГОДИШНИТЕ

В СЕКИ ЧОВЕК си има автобиография. Но автобиографията на девойката, за която ще ви разкажа, започва оттогава, когато се роди Свободата, от 1944 година.

Тя не помни цялостта на фашизма и войната. За всичко това научава от разказите на по-големите и от книгите.

Като че вчера бяха тия дни, а оттогава досега са изминали вече цели двадесет години. Заедно с много други, на юбилейната двадесетгодишнина, Станка Добрева ще застане в редиците на връстниците на Свободата. Със силата и порива на Родината ще бие нейното сърце.

И така. . .

Свобода на ръст, с кафяви очи, смелости коси със зоблено лице — такава ще я срещнете сред своите приятели и студенти във Висшия педагогически институт „Братя Кирил и Методий“ — В. Търново. Попитате ли някоя: — Познавате ли Станка Добрева? — сигурно ще ви отговорят:

— Кол Станка Историчката ли? Потърсете я в блок — 13, стая № 29. . .

Тя живее заедно с Розка Стефанова, Вълка Илчева и Анна Харизанова. И четирите само за една година се сближиха като родни сестри. Станка спечели още в началото свърцата на своите другарки.

Не мина много време и те започнаха да я наричат вече „Станче“. С това име я познават всички. Когато започнаха занятията, Станка беше най-редовната — няма упрекновение в което да не е вземала участие.

Намериха се все пак и такива, които иронично подхвърляха:

— Зубрачка!

Когато тя започна да говори със състудентите си по най-различни въпроси за дълбоко, логично, всички единодушно отскакоха:

— Способна е! . . .

Успехите й по стръжните пътеки към науката са затворени между две червени корици, на лицевата нише „Студентска книжка“. Вътре на белите

страници от пръв поглед в очите се набиват шестцифрите. От първия до последния ред все това. . .

Има ли смисъл да говорим за нея повече? Достатъчно е само да кажем — отличница. Тя дима съчетава всичко: три додълбоко, любовта към науката, свърцата на колективна, гордостта на Института, скромността на комсомолката. . .

Всичко това Станка спечели само с много и много труд. Нейната стая затваряше късно през нощта последна очи, загава, когато отсечеца в града светваха прозорците на тия, които поемат първа смяна.

Стоян ПЕИЧЕВ

МАТЕЙ ШОПКИН

Аз дойдох от ония полета, дето синаята Янтра шуми, дето нощем тополите светят като бели, огромни камни. Очарован, безжестокостен, весел — аз дойдох със среднощния влак, в своите чисти зеници понесъл две зелени светулки от смях. Предусетил в душата си песни, тръпнах в този апостолски път. И вървя — през вихрушки и преспи, както само мъжете вървят.

СЪДБА

Като лъч моя път преминава през света, любовта и гнева. И в кръта ми безсмъртен остава оня юноша с луда глава. И загубим ли двамата надежда, и останем жестоко сами, той със светла тъга ме отвежда в оня край, дето Янтра шуми. Но какво? — Няма връщане вече с тази странна съдба на поет. Моят път се роди от далече и отива далече напред! . . .

НА ЛАЗУРНИЯ ЧЕРНОМОРСКИ БРЯГ

ПОРТОКАЛОВОТО ЗАРЕВО на слънцето разцфтяваше и над тънко-маслинена морска шир. Едно пересто облаци, издигнати на избялало небе, спокойно се оглеждаше в морето и разтревожено търсеше с очи брега.

Разсъзмаше се. Долу, където стръмният бряг се спускаше в зелена премана и топлеште устни в солена вода, бучеше морската необятност. Ветрец прърхаше в наперките върха на дърветата, слизаше ниско в едрите зрели тревни. Мургав пионер стоеше на хълма и с още сънливи очи посрещаше черноморското утро. За първи път Мария Ди-

митров от Дрента напусна планината и, заедно с другарчетата си от Елена, Златарича, Алекова и Дединца, дойде в Окръжния пионерски лагер на Галата. Старият Балкан го беше научил да се вглежда спокойно и дълго във всяко нещо, да се наслаждава на величието на природата. И само очите му не се откъсваха от посребрената морска далнина, където слънцето пламкеше огнено лице.

Едно гостенче на морето, дошло от далечния Еленски балкан, даваше воля на мечтите си, прикит-

ваше завинаги в сърцето си частича от разкоша на пясстрата му красота.

В лагера е още тихо. Меките лъчи на слънцето са полазали по гърбовете на палатките. Тръбачът дава сигнал. Утъпканият плащ оживява. Под нежните звуци на акордеона децата кършат затворени строини телата.

Мощно „ура“ е чу над притихналата утрин. Замаето е вдигнато. Дружинната ръководителка Любенова след дългите на червеното знаме и заедно

с детските лица се усмихва от радост и възненение. Денят в лагера започва.

Една стръмна пътека отвежда до онези хладни плаж. Морето е тихо. Вълните въздишат стаяно. Когато слънцето се вдигне високо, ще започне състезанието по плуване. Най-добрите по отряди са излъчени.

Другарката Евстатиева крачи за съзвездие по нагорещения пясък и отмерва с поглед споровете за плуване пионери. Изгорелите им тела лъжат,

лъхащи младост и красота. Сигналът е даден. Малките смели плувци се гмурват във водата, вълните ги заливат. Но още детски ръцете ги отбиват, пориват метър след метър. По усните на първите вече трепнат усмивки на радостта.

Час след час на плажа, в лагера, запълнен с песни, смях и игри, денят се изживява. Появява вечерният. Дружинната председателка на пионерката Капичева дава последните задачи на отрядните председатели и с ръка сочи мястото на сбир-

ката.

Откъм морето се носи соленият дъх на водата. Вятърът люлее отпуснатите листа на чериниците и писко-стълбените черешки. Отрядите на групички се подреждат под тях и образуват голям кръг. С любовитство пионерите разглеждат изправения до началника на лагера Дурчев непознат за тях мъж. За мила среща е дошъл старият ятак на партизанския отряд „Васил Левски“, другарят Васил Маджаров. Лицето на Маджаров е затворило. В очите на трети отряди са подготвила ласка, която се

грамис със стихове и песни, разказват за героизма и мъжеството, за силата и смелостта на партизанския живот.

Пионерният флаг бавно се спуска. Над палатките тихо се понася приспивна песен „Лека нощ, другари, лека нощ“. Едрите черноморски звезди сякаш са слезли още по-ниско. Всичко утихва.

Един ден от лагерната броеница се е извързулил и е оставил незадължими спомени за голямата пионерска дружба, за родния лазурен бряг.

В. ТЪРСАНКОВ
от Обществена редакция на в. „Борба“
в Елена

Най-пълно да се използва техниката в машиностроенето

Техниката има решаващо значение за изпълнение на производствената програма в машиностроенето. Нейното най-пълно използване е главно условие за увеличаване производителността на труда в този водещ отрасъл на народното стопанство, за да се произведат повече машини, апарати и съоръжения, необходими за ускоряване темповете на техническия прогрес у нас.

Погледнато на пръв поглед, машиностроителните предприятия в нашия окръг като че ли успешно изпълняват партийната повеля за максимално използване на наличната техника. Например за първото полугодие на тази година на производствената програма на отрасъла „Машиностроене и металообработка“ е изпълнена 102,1 на сто. На народното стопанство е дадена свърхпланова продукция за 201 000 лева. Спавено е и изискването за преумножаване на производствените мощности на труда спрямо работната заплата. Безспорно, това са редица успехи — дар на колективите на машиностроителните предприятия в окръга в чест на славния юбилей.

Но резултатите, според нас биха били по-големи, а успехите по-радикални, ако стопанските и профсъюзните ръководства на предприятията отдалиха по-голямо внимание на наличната техника. Най-пълно използване на наличното производствено оборудване в машиностроенето зависи преди всичко от организацията на производството от грижите, които се полагат за добротопанстване на машините, от квалификацията на работниците и равнището на трудовата дисциплина в отделните предприятия.

Разглеждайки в такъв аспект, статистическите данни са твърде тревожни. Наблюдаваните близо 170 видове машини (стругове, фрезмашини, хобелмашини, ексцентър-преси и др.) в машиностроителните предприятия на окръга през първото шестмесечие на тази година са изработили 473 858 машиночаса при режимен фонд за три сменни 574 725 машиночаса, т. е. процентът на използване на режимното време е едва 82,4 на сто. Този факт показва, че средно всяка машина е бездействувала към 18 процента от нейния максимално възможен фонд работно време. А за това време работниците биха изработили на тези машини продукция за хиляди левоове, а в натура — необходимите за народното стопанство машини и съоръжения.

Ето един резерв за повишаване производителността на труда, който за съжаление все още е ненапълно използван!

Фактите и данните стават по-обезпокоителни от факта, че спрямо първото шестмесечие на 1963 година процентът на използването на режимното време на машините общо за окръга е по-нисък с 2,4 на сто.

През първото полугодие в машиностроенето са загубени общо 4322 машиночаса от аварии и аварийни ремонти. Повечето от половината престои по тази причина са допуснати в Държавния машиностроителен завод — Павликени — 2835 машиночаса.

Твърде голям е дефицит на престое в резултат на лоша трудова и щатна дисциплина. Така, поради отсъствие и незапознание на работници през първото шестмесечие, машините са престояли близо 13 605 машиночаса. Голям е и относителният дял на престоеите, причинени от липса на материали и инструменти — близо 4 процента. Серioзен нето-статък в работата на някои машиностроителни пред-

приятия е невъвеждането на тримесечен работен режим.

Статистическите данни показват, че поради невъвеждане на тримесечен режим на работа през полугодията машините са престояли 55 030 машиночаса, което е над половината от направените общо престои. В това отношение най-големи са престоеите в Завода за автоматични везни — Лясковец. Завода за малки радиоприемници — В. Търново и Държавно авторемонтно предприятие — Лясковец.

В статистическия отчет за използване оборудването има специална графа „престой по други причини“. Същността на тези престои не е детализирана, но често обикновено е тук да се очертаят престоеите, допуснати по чисто организационни причини. А за периода за който говорим, тези престои възлизат на 3,9 на сто от общо направените престои. Най-големи са в Завода за автоматични везни — Лясковец — 2841 машиночаса. Очевидно повечето от нелогичните и във всички машиностроителни предприятия в окръга да бъде създадена подбора организация на производството, подреждане на машините по реда на технологичния процес, с което чувствително ще бъдат намалени непроизводителните престои. Актуален проблем става и създаването на поточни линии, които всяко предприятие може и трябва да реши чрез устройство на съществуващата организация със средствата от заемите за нова техника.

Големи резерви има и в използването на техниката (главно варяка, формовачни машини и др.). В лясковските цехове на машиностроителните предприятия, където средният процент на използването на машините по време е крайно нисък — средно до 30.

Налице е и съществуването на „мъртва техника“ в някои машиностроителни предприятия. Обикновено това са нови машини, дошли по заявка на предприятията и най-често доставени с вълута, но в момента са обременени на пълно бездействие. Така към 1 юли 1964 г. в машиностроителните предприятия в окръга има над 100 машини на стойност над 100 хиляди лева. В Завода за автоматични везни — Лясковец повече от 13 месеца бездействуват един механичен чул, доставен от СССР за 16 000 лева (обявен от предприятието за нулежен) и две фикционни преси за 48 000 лева.

В Завода за малки радиоприемници — В. Търново от три месеца бездействуват поради липса на помещения за монтаж една 250-тонна хидравлична преса.

Най-висок е процентът на използване на режимното време на машините в ДМЗ „Червена звезда“ — 97,3 на сто, но въпреки това спрямо миналата година производителността е намалила режимното време с 0,02 на сто. Най-лошо се използва техниката в Завода за автоматични везни — Лясковец, завод за малки радиоприемници — В. Търново и Държавно авторемонтно предприятие — Лясковец.

От посочените примери се вижда, какви огромни резерви за по-голямо производство стоят все още неоползотворени. Намалването на престоеите, пълното използване на техниката по време е голям резерв за изпълнение и произвождателите на планове.

В навечерието на историческата Двдесетгодишнина е необходима по-пълна мобилизация на колективите на всички машиностроителни предприятия в окръга за най-пълно и ефективно използване на наличната техника, в резултат на което и успехите ще бъдат още по-хубави!

Георги КОЦЕВ

Един за всички, всички за един

★ ★ ★

О БЕДНА ПОЧИВКА. Строителите са в спалните помещения. Навън е горещо, а тук хладната е приятна и отморява. Обедът токущо е привършил и сега е оняващо приятно време, когато всички се занимава с нещо своето. Споделя мисли с другарите си. През почивката някои пак говорят за работата.

— Ако имаше повече материали, къде, къде да сме! — Ами, че да сме го свършили чак вече. То отговорникът на трябва да е по-... — не успява да довърши стрият.

— Абе то не зависи от него. Просто желязо не отгасна... — прекъсва го стрият.

Диалогът се води от двама съседни по пар. Чувствата се засирожност и неудовлетворение от работата. Човек може да помисли, че поради липса на материал бригадата не

РЪКА ПЕТНАДЕСЕТОПРЪСТНА

На разширението на Държавното индустриално предприятие „Варна“ в Павликени от 4 години работи бригадата на Станислав Шомев. Една наистина добра бригада, която няма име. На нея би се подхождало и име на герой, и име на златен строител, но нека я наречем „Ръка петнадесетопръстна“.

се справя добре с плана и със задачите си. Но 140-те процента за юни говорят против. И все пак неудовлетворение има. А то е, защото в бригадата всички си разбират занаята и 150 или 200 процента са нещо обикновено, а сега, заради материалите, — само 140.

— Бай Славе, кога ще ни върнат бетонарката? — пита Иван Начев.

— След ден-два, — отговаря бригадирът Станислав Шомев, когато строителите наричат „бай Слави“, макар че той е по-млад от много от тях.

— Много харен човек е нашият бай Слави. Хем от занаята разбира хем с нас се държи добре. Лоша дума от него не сме чули, — споделя бай Иван Начев.

— То понякога и лошо е трябвало да каже, но той с полагал само или с добра дума оправя всичко, а и ние го слушаме, нищо, че е по-млад, — добавя бай Георги.

Няма по-вярна от тази пречка, която дават хората, с които делиш хляб и работа и си години наред рамо до рамо с тях на скелите.

се загубили от вярта и пясъка. То само с пръсти не се сирва, както и само с ръце не се строи. За това е нужно и сърце, широко и топло човешко сърце.

А строителите са наистина хора с широки сърца. Често през време на работа и почивка Георги Лекков подписва игри или прави някаква шега, с която развеселява всички. А няма нищо по-хубаво от това да бъдеш еднакво добър и в работата, и в шегите. При Георги е точно така. Умее и да работи, и да се шегува. Но в бригадата има и друг Георги. Той е Георги-профупоръгът.

Когато стана дума за най-добрите, бригадирът беше затруднен. Да се изброят всички не върви, а наистина и петнадесетте души от бригадата са добри. Та ако не беше така, цяла ли само за 7 дни да извършат монтажа на машините и преди срока да предадат двата цеха, а сега с голямо темпо да работят едновременно на машинно-монтажния цех и на разширението на левия цех и чистотното отделение? Ако те не бяха добър и сплотен колектив, цяла ли в беда и нужда да ти помагат един на друг?

Беда и нуждата блягат от колектива, защото той е силен. Ето: къща рече да си построи Димитър Радев и всички през почивния си ден работят на нея. Та не е ли това

всичко, изград на преобротката „Бон“ за всички и всички за „Бон“. Когато един знае повече или умее по-добре да върши нещо, то веднага го споделя с другаря си. И за това всеки от бригадата умее с голямо майсторство да върши различните видове работи. Бригадата не напразно се бори за звание „Бригада за комунистически труд“. Нейните петнадесет членове като пръсти от една ръка, ръка строителка, работят заедно, за да дойде по-скоро мечтаното утро.

★ ★ ★

О БЕДНАТА ПОЧИВКА. Познава и свършила и всички са на своите работни места. Иван Начев барка на ръка бетон, защото бетонобарката я няма. Иван Цонев учи вече своя син Генчо да зида, а наблюдаването око на бригадир следва дали всичко е наред и ръцете му сръчно работят. Преди лицата на хората бяха дружи. Тогава те почиваха, а сега върху тях се чувствуват някаква — съсредоточеност. Пак има шегу, но те сега звучат по-друг начин, защото всеки първо гледа стената и отвеса, а после се заслушва в гласа на този, който говори. Някои от думите трябва често да се преповтарят, дължината на зида е 10 — 15 метра и не всички се чува добре. Само смехът е все така неудържим и силен.

— Със смех и работата спори, — заключи бай Боню.

Вioleta ЦЕРОВСКА

Положителна форма за помощ и контрол

Изминаха три години откак за покълнали първите семена на движението за комунистически труд в ТКЗС „Път към комунизма“ в с. Ресен. Броит на първоначално включилите се звена, бригади и ферми за това време се увеличи няколко пъти. Сега в движението участвуват: една комплексна бригада, три ферми, 19 звена, осем колектива на механизатори, вибробетонният цех при ТКЗС — с общо 553 участника.

Общинският комитет на БКП и Управителният съвет на ТКЗС вече присъдиха звание „За комунистически труд“ на 9 звена, 2 ферми и на два колектива от механизаторите с общо 187 кооператори и механизатори.

Организационната и политическата работа, която се върше с участниците в движението през изминалите години на повече места не беше лоша.

Партийното бюро на първичната партийна организация в с. Ресен и лично секретарят Цанко Липов винаги са считали, че правилното ръководство на движението за комунистически труд е първостепенна задача на партийната организация. В тримесечните планове на организацията редовно се планират най-различни мероприятия. На време се приемат условията за работа. С участниците се провеждат различни политически и културни мероприятия. Периодически партийната организация задълбочено обсъжда състоянието на работата в звената, бригадите, фермите и чертае нови перспективи за неговото разширяване и подобряване.

Не случайно в Ресен се увърдиха звената за комунистически труд на Сийка Деневска, което получи миналата година по 620 кг паревка от цялата си площ, повече от 3000 кг закарно цвекло от декар и други, на Станка Курдова, което изпълни плана за гроздето 153 на сто.

Грижите, които се положиха за участниците в движението във Водлей, също дадоха плодотворни резултати. Сега името на звеновода Норман Николов и на цялото звено е известно в целия кооператив. От три години звеното изпълнява производствената си програма 140 — 170 на сто. То първо прокара пътя на високопроизводително поливане в окръга. Неговите поливачи достигнаха рекордна поливна норма — 80 декара на един поливач за смяна.

Много са положителните примери, но истински прелом в работата на Общинския комитет на БКП и на партийните организации настъпи в началото на тази година. На заседания на комитета и на партийни събрания на широко се обсъждат мероприятията за подобряване на работата.

В последно време, по предложение на партийния комитет, се изгради комисия, която да извърши на място преглед на постиженията на участниците в движението и да окаже

помощ на ония, които все още срещат пречки в своята дейност. Комисията се оглавява от заместник-секретарката на Общинския партийен комитет Руска Коласъзова, а като членове са привлечени Цанко Липов, секретар на първичната партийна организация в с. Ресен, Георги Дяков, председател на Общинския комитет на Отечествения фронт, Ангел Романов, секретар на Общинския комитет на ДНМС, редакторът на кооперативната многотиражка Георги Мундов, председател на профкомитета, агрономът Борис Христов.

Комисията веднага пристъпиха към работа. В плана на комисията между многото въпроси, които трябваше да се проверят и да се окаже помощ, стояха и такива: как партийните, стопанските, комсомолските и профсъюзните ръководства са работили с участниците в движението. Много сериозно място се отдели в проверката, как непосредственият ръководител на производствената единица — бригадир, завеждащ ферма и други помага на участниците.

Комисията не се задоволява само с канцеларски освободеност, но тя планира да се застъпи малко повече на самото работно място. Там най-добре се виждат резултатите от работата.

Като основни въпроси в плана на комисията за установяване на производствеността и по-нататъшното приложение на техническия прогрес в съответната бригада, ферма, странични предприятия и др. Не забравяме да се видят и резултатите от изпълнението на приетите мероприятия.

Ние считаме, че повишаването на образованието на участниците в движението, а така също и тяхната квалификация е въпрос, който не може така леко да се отминава. Затова поръчавме на комисията: непременно да провери колко от участниците продължават образованието си, как им се помага,

колко са се записали и завършили различни курсове, школи, в кои просветни звена на Партията се учат и т. н.

Не на последно място в плана за проверката стоят и въпросите за формиране на комунистически добродетели в участниците, като дружелюбие, взаимопомощ, висока дисциплинираност, правилно отношение към социалистическата собственост и други.

Проверката се и културните прояви и други развлечения. Конспектът завършва с въпроси около дейността на участниците на участниците в движението за комунистически труд.

Комисията вече навлезе в своята работа. Сега чак разбрахме, че единичните и разкритични проверки, които извършваха отделни членове на комисията, са страдали от известна непълнота. Много слабости не са се виждали досега. Призванието на комисията е в разстояние на 1 — 2 месеца да ги отстранява.

Членовете на комисията се

вачите от звеното на Стефан Марлинов станаха известни в цялата страна. За тях пишат вестниците, за тях често говорят Радио София. Откакто започнаха поливките, Стефан и неговите хора денонощно са при царевичката. Посредством тръбопроводите за високопроизводително напояване те достигат редовно по 30—40 декара за един ден на поливане. А царевичката им е едра, неистовна, като гора. Това те постигна благодарение на курсовете по поливане и школите за чеден опит, които се провеждаха в ТКЗС.

Доволен е комисията и от работата на звеното на Гавраил Йорданов, което работи в зеленчуковата градина с. Водлей и др.

Скоро партийната организация в с. Ресен проведе събрание, на което обсъди работата и ръководството на движението за комунистически труд. Такова обикновено събрание отдавна не беше се провеждало в тази партийна организация. Посочени са били основните постижения и слабости в работата на участниците в движението. Част от членовете на комисията присъствуваха на събранията и това им даде възможност още преди да са проверили цялостно организацията да добият представа за състоянието на работата.

Доста грижи създаде на комисията състоянието в с. Динич. Там е съществувал известен формализъм, подценяване работата от партийното и стопанското ръководство. Затова и резултатите от работата на участниците не е много добра.

Комисията е дала редица препоръки и след няколко дни отново ще отиде на място да провери и да окаже помощ на местните ръководители.

Проверката е в разгара си. Членовете на комисията има да вършат още много работа, докато се провери работата на всяко звено, на всяка бригада, ферма и странично предприятие. След това резултатите от проверката и предложенията ще се внесат в Общинския партийен комитет за вземане на нови мерки по подобряване на производствената работа.

Ние считаме, че това е една много хубава форма за оказване преди всичко помощ както на партийните и стопанските ръководства, така и на участниците в движението и в бъдеще постоянно ще я прилагаме.

Иван ДЕНЕВ

секретар на Общинския комитет на БКП в с. Ресен.

За Паспорт на трудовата слава

Регулировачите Стефан Шумалиев и Драгич Върбанов при ДАП — клон Б. Търново доста са икономисали на народното стопанство 307 лева. Това те постигнаха, като започнаха да извличават дъно от колите „Шкода“ и „Прага“. Освен поста-

Изпълняват дадената дума

В началото на годината, когато животноводите от ТКЗС в с. Издрасна даваха обещание, знаеха че им предстои трудна задача — прецениха добре силите си. Заработиха още по-упорито.

Обещанието беше кратко и ясно. На базата на подобро израснали животни през юбилейната година да се увеличи животинската продукция, като средният млечкодай от крава от 1900 стигне 2100 литра, което означава с 300 тона повече. От 14 500 килокошоници да се получат средно по 150 яйца.

Резултатите красноречиво говорят, че обещанието ще бъде изпълнено. Обещано е да се надоят за годината 1 200 000 литра мляко, а вече са надоели 719 600. Себестойността на 100 литра мляко е 17,56 лв., а донките в с. Сломар са произвели 103 телята мляко за 17,10 лв. При 293 телята до 6-месечна възраст себестойността на 100 кг прираст е 140,62 лв., а в Сломар — 114,08 лева.

Издрасна и се увърдиха добри животноводи, в това число и жени, като Радка Георгиева от с. Сломар, заслужено удостоена със звание „Ударник на комунистически труд“ и сега се бори за алена паспорт на трудовата слава и юбилейната значка.

При план за годината 1 620 000 яйца в птицевъдните на стопанството вече са получени 1 297 000. Средно на кокошка-носачка се гадат по 89,35 яйца. Най-много яйца е отела Русанка Савова от с. Сломар — по 114,9 от носачка, а Любен Игнатов изпълни годишния си план още на 3 юли. Себестойността на 100 яйца общо за стопанството е 2,96 лева. Първото шестмесечие дава добри надежди. Няма съмнение, че карнасенските животноводи ще посрещнат славната 20-годишнина с хубави дела.

Ф. АТАНСОВ
от Общественият ролетин на „Борба“ в с. Карансен

Присъщо на новия човек

Още от основаването на партийната станция към ДАП — клон Елена работи като билетен касиер Цанка Якимова. Пътувалите я познават добре от обикновено и уважават и към нея. Неделна в продължение на повече от едно десетилетие Цанка показва своите добри качества, своята честност в постъпките си, клиентите при продажбата на билети.

Преди няколко дни кооператорката Цанка Иванова от с. Яновци дошла с първия рейс да получи необходимата й сума за покупки. В бързината си пред гнието, за да не изпусне обратния рейс за Яновци кооператорката забравила портмоне си до самата гни. Цанка била джесурна. Тя изпратила автобуса и, като влязла в чакалния, забелязала портмонето. Прибрала го.

Кооператорката Цанка Иванова чак в с. Яновци разбрала, че си е загубила парите и се върнала в Елена разстроена. Цанка я потърсила с усмивка и я предава портмонето с около 30 лева. Кооператорката прегърнала своята нова приятелка с благодарност и от сърце я поканила на гости в дома си.

К. Изаов

Малинов пулп за износ

Работниците от „Плодове и зеленчуци“ при Окръжното търговско предприятие — клон Елена със своята висококачествена работа и трудова инициатива са внаели за пример сред колективна. По зрелостта на плодородие на дългогодишния опит отговорник Никола Йонев, до 25 юли са подготвили извличане 15 тона малинов пулп за износ. Без план бяха извличени и 500 кг ягоди и френско грозде. В подготовката на пулпа активно участие вземат и бълварите Стефан Йорданов и

Петко Мърдов. Колективът сега работи с усърдие, за да може преброчи да извлича и плана за износ на пулп от ягоди, сливи и диворастящи плодове.

К. Василев
от Общественият релация на „Борба“ в гр. Елена

в. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 92. 31. VII. 1964 г.

Кооператорките Иванка Млеченкова и Цеца Аврамова от ТКЗС „Октомврийска победа“ в с. Поликраище отглеждат 7095 пуйчета. За втория месец тяхната група има по 820 грама прираст средно на пуйче.

Снимка: Ив. Воденичаров

ТРИ ИНТЕРВЮТА

ПРЕДИ НЯКОЛКО ДНИ през Велико Търново мина украинският журналист Олег Курин, отговорен секретар на в. „Правда Украины“, излизаш в Киев. Олег Курин гостува на Редакцията на в. „Борба“, като стар неин приятел. По наша молба той написа материала, който тук поместваме.

1. Награда и вдъхновение

В ГРАД СУМИ се намира Машиностроителният завод „Фрунзе“, носител на ордена „Ленин“. В него се строят машини главно за химически предприятия. Той има много клиенти от най-различни страни.

Преди четири месеца радостна вест облетя цяла Украйна: Президиумът на Народно събрание на Народна република България награди завода с орден „Червено знаме на труда“ за образцовото изпълнение на поръчките за братската република. Именното сумските машиностроители изпратиха в Стара Загора мощни компресори, циркулярни помпи, колонни апарати и друго оборудване. Сумският завод е първото украинско предприятие, получило български орден.

Преди да тръгнат за България поисках да побеседвам с майстора от завода Василий Андреевич Карпенко, също награден с български орден. Но не ми се удаде да взема интервю: шеф на монтажа, той, оказа се заминал за Румъния. Там ще му послужи натрупаният в България и Унгари опит.

На моите въпроси охотно отговорише ударилият за комунистически труд братята Кириченко — струглярът Григорий и газосварчикът Максим. През техните ръце са преминали много апарати, сега ра-

ботещи в предприятията в България.

— Награждаването на завода с орден „Червено знаме на труда“, — казаха братята, — вдъхнови целия колектив на предприятието. На събранията в чест на знаменателното събитие работници, бригади и цели цехове дадоха дума още по-добре, още по-бързо да се справят с поръчките за социалистическите страни, където развитието на химическата промишленост е ударен фронт. Изпълнението на поръчките при нас строго се контролира. С това се занимават създадените във всеки цех съвети на бригадирите. Колективът на нашия завод се гордее, че е изпълнил плана за изтеклото полугодие. Заводът продължава да строи за България различни компресори и барабани, автоматични центрофуги и вакуумфилтри, колонна апаратура.

Една от чертите на колектива на завода „Фрунзе“ е търсенето на новото, усъвършенстването на машините и апаратурите.

В завода с добро си спомнят за преминалите на производствена практика Димитър Кузов и Генчо Узунов от завод „Вапцаров“ в Плевен и Димитър Хаджиев от Димитровградския комбинат. Когато човек прочете отзивите на преминалите обучение в завода в странците на специалната книга, той чувства, че тия отзиви са награда и вдъхновение в труда, че те са израз на дружба и благодарност на хора, които са се запознали с новото.

2. Издадено в Украйна

ЗАПОЗНАЛИ СЕ с новото... Такива бяха и многото десетки български младежи, които в мините на Донбас се научиха да добиват каменни въглища по най-прогресивни методи. И когато сега в Донецк говорят за новаторите, то обязательно споменават Минчо Папаскичов, който оглавяваше бригада за комунистически труд в минното управление „Родинское“ в град Красноармейское. За това, как българските работници овладяваха майсторството на миньора Минчо Папаскичов, написана брошурата „По многоциклическия график“. Отпечатана е издателство „Донбас“.

— А излязоха ли книги на други български автори?

— Разбира се, — отговори директорът на издателството Николай Гончаров. — Ние пуснахме в серията „Рассказы-газета“ книгата на шлосера Тодор Георгиев „Два разказа“. Забележително е появянето на сборника „Другари“. Той е подготвен за печат съвместно с българското издателство „Народна младеж“. Сборникът „Другари“ се състои от очерци, скици, стихотворения за големата дружба на донецките и българските миньори. Негови автори са български миньори, донецки писатели и поети. Ние ценим сборника „Другари“.

Интервюто на тема: „Какви български автори са издадени в Украйна през последните две-три години?“ се оказа колективно: книги на български писатели и поети, преведени на украински език, редовно излизат в различните издателства на Украйна.

Пред мен са купчина книги. Най-леслата е романът на Димитър Димов „Тютюн“, преведена от П. Новохацка и

И. Недялков. Нашата критика високо оцени това крупно произведение. В последователно литературоведската Елена Шнилева пише че „Тютюн“ е „значително постижение на Димитър Димов и на цялата съвременна българска литература. Той правдиво и художествено убедително възсъздава необичайно интересен период в историята на българския народ — тридесетте-четирисетте години на нашето столетие.“ Впрочем на перото на тази литературоведка принадлежи издателското неотдавна интересно изследване „Т. Г. Шевченко и българската литература“.

Обаче да се върнем към купчината книги. В нея са сборник стихотворения на Христо Смирненски под редакцията на видния украински поет-академик Павло Тичина, написаната от Камен Калчев романизирана биография на Георги Димитров „Син на работническата класа“. Скоро на книжарските рафтове ще се появи още една книга на Камен Калчев — „Семейството на тъкачите“. Украинските читатели, особено младежта, обикнаха произведенията на майстора на приключенската литература Андрей Гулишки. Издателство „Молодь“ издава читателите с издаването на неговата трилогия за бавстранишния разузнавач Аваж Захов а друго издателство — с романа „Ведрово“.

На украински език са издадени и други български книги. С желание пишат за България и украински писатели и журналисти. Например, издателство „Съветски писател“ при ръководствата на журналиста Иван Костин „Сестра наша България“. Това са очерци за съвременна България и за един от куриерите на ленинската

3. Маршрути на дружбата

В НАШЕ ВРЕМЕ Варна и Одеса са градове-братими. Пък и не само те. Сега цели окръзи от България и области от Съветска Украйна установиха помежду си здрави приятелски връзки. По маршрутите на дружбата вървят — Велико Търново и Полтава, Толбухин и Кировоград, Перник и Луганск, Коларовград и Херсон.

„Вървят, защото дружбата между СССР и България е светла, крепка и нерушимата. Големата работа за по-нататъшното развитие и укрепване на дружбата върши Дружеството за съветско-българска дружба. В Украйна то възникна преди шест години, — съобщиха отговорната секретарка на републиканското дружество Маргарита Знаменска. — И сега в него, като членове, членува, от 600 колектива на заводи, фабрики, колхоза, совхоза, учебни заведения, съветски учреждения.“

Нашето дружество постоянно и планомерно запознава трудещите се на Украйна с историята и живота на братската България с нейните постижения в икономиката и културата, науката и литературата, с борбата на народа за осъществяване на решенията на Осмия конгрес на Българската комунистическа партия. За това, какво е направено и се прави от нас, аз подробно разказах в списание „Българо-съветска дружба“. Обаче трябва да отбележа, че ние работим в съответствие с плана за сътрудничество между Дружеството за съветско-българска дружба и Всенародния комитет за българо-съветска дружба.

Ние се стремим колкото се може по-пълно, находчиво, по-ярко да доведем до съзнания на българските братя историческите решения на XXII конгрес на КПСС, да им покажем хода на победоносното строителство на комунизма в СССР.

Имаме много работа още повече, че 1964 година е особена: скоро и ние ще отбележим нашия голям общ празник — 20-годишнината на социалистическата революция в България.

Дружеството се готви за този празник и в Киев, и в Одеса, и в Полтава — навсякъде, където има наши отдели. Готви се цяла Украйна. Набелязано е например, да се проведе месец на съветско-българската дружба. Катедрата за музикално възпитание при Киевския педагогически институт се грижи за концерт на българската музика. На вечер в столицата Дом на учениците ще четат свои творби Платон Воронков, Димитър Билоус, Валентина Ткаченко и други поети и писатели, посетили България. Вечери на дружбата ще се състоят в много градове и села на нашата република. Киевчани ще бъдат доволни да чуят концерта на художествената самодейност, замислен от българските младежи и девойки, учещи се в Киев.

В България ние изпратихме няколко изложби: „Днепротруженик“, Червоноград — град за миньорите, „Шахтено детство“, Полтава лиец, „Одеса — морските врати на Украйна“ и други. Не забравихме и някои филми например, „С песните на славните

край Донецк“, и записани на магнетофонна лента концерти на художествената самодейност в Херсонска област. Ние ще помогнем на българските приятели за подготовката и провеждането на 70-годишнината от рождението на големия украински кинорежисьор Александър Довженко, а така също и на стогодишнината от рождението на поета Павло Грабовски и Михаил Коцюбински — чудесен писател, приятел на Максим Горьки. Всички тези юбилеи ще бъдат отбелязани през септември.

Дружеството отделя голямо внимание на разпространението на челиния производствен опит. За тази цел се практикува обмен на делегации.

Да подчертаем: радостта на приятелите е и наша радост!

Олег КУРИН
украински журналист отг.
секретар на в. „Правда Украины“

Киев — Велико Търново
25 юли 1964 година

НАШИЯТ РЕПОРТАЖ

ТОЙ ГРАБВА ОКОТО
още от пръв поглед. В
огледалната водна повърхност
се оглеждат борове, застани-
ли край него като истински
стражи на свежестта, младост-
та, на здравето. Наистина,
приказно — един планински
кът, оазис в знойното, душно
лято. И това е дело на работ-
ническа колектив, собстве-
на на свилооткачките от фаб-
рика „Васил Коларов“...

Трънците ли са железопътна

ВРЕМЕТО В ОКРЪГА ПРЕЗ АВГУСТ

През август във Великотърновско са най-високите температури на годината, като същевременно в края започва постепенното им понижаване в сравнение с годишния максимум. За Велико Търново броят на дните със средна денонощна температура между 25 и 30 градуса е осем, между 20 и 25 градуса е 16, между 15 и 20 градуса е 6 и само един ден е с температура над 30 градуса. Значително захлаждане не се очаква. Най-голям ще бъдат второто и третото петдневие, когато температурите през деня ще достигат до 35 градуса.

Общо за окръга температурата се запазва около нормалната за месеца, а именно: за Велико Търново 22,2, за Елена 21,1, за Горна Оряховица 22,4, за Павликени 22,8, за Свищов 23 градуса.

Обикновено облачността през август е малка. И през тази година се очакват само от един до три облачни дни и то през последното десетдневие на месеца. През останалото време ще бъде слънчево с развитие на купеста облачност — по-значителна след пладне над крайпланинските райони.

Продължителността на деня е с около един час по-малка отколкото през юли.

Валежите ще бъдат предимно от типа на краткотрайните и то в следобедните часове. По количество са около нормалните, а именно: за Велико Търново 59 литра на квадратен метър, за Елена 54, за Горна Оряховица 50, за Свищов 36. През три до седем дни в месеца ще има и гръмотевици.

Общо взето август ще бъде топъл месец с нормални валежи и малко облачни дни.

Румен БОЖКОВ

ВЕСТНИКЪТ ПОМАГА

В брой 81 на вестника поместихме материала „На екскурзията“, разказвал за неуредените по организираната от ДСП „Родина“ екскурзия на кооператорите-първенци от Масларево.

В резултат на това ДСП „Родина“ ни изпрати отговор със

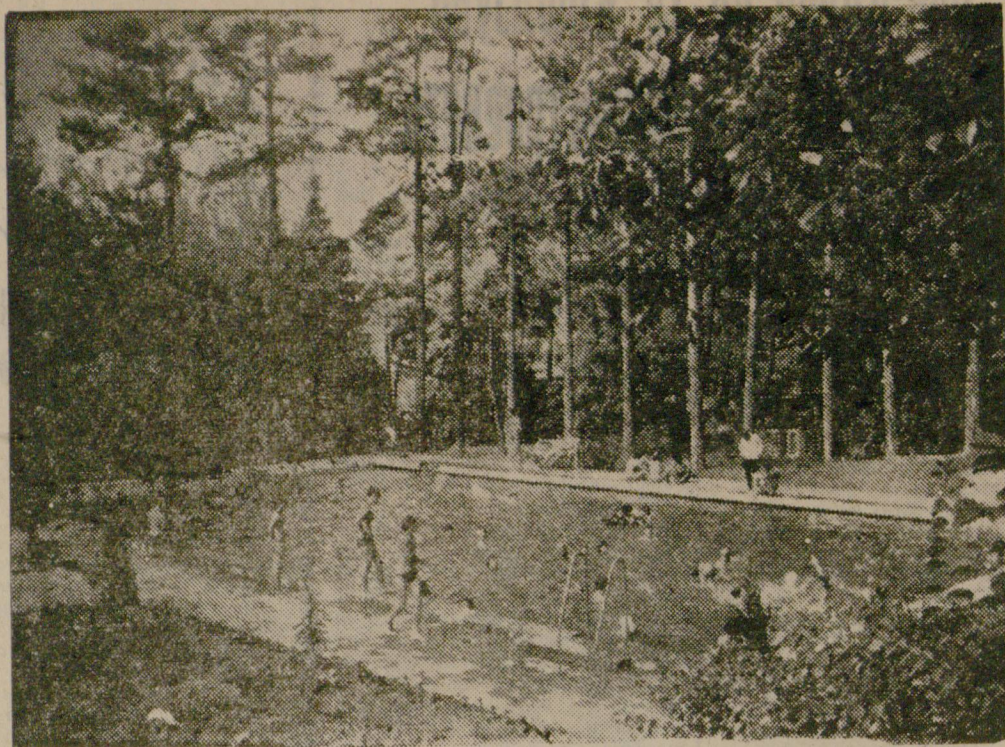
Нашите състави

И през лятото естрадно-сатиричният състав при родното читалище в с. Върбича не е престанал да работи. На всички 15 дни той излизаше интересни програми, чрез които се осмисляше неуредиците в кооперативното стопанство и в селото изобщо. Кооператорите, макар изморени от работа през деня, посещаваха масово тия интересни програми.

Дял за добрата дейност на естрадно-сатиричния състав във Върбича имат неговият ръководител учителът Никола Стефанов, библиотекарят Тодор Димитров, магазинерката Стефка Шишкова и много други.

Малка обява

Продавам ДИИ“ със стабилизатор и радиомофон „ЛАТВИЯ“. Справка: „Воеводска“ 5, В. Търново 80.

Един ден в новия басейн

гара Велико Търново, вгледайте се вляво. Там, където пътят прави последния голям завои, е сгушен той, новият басейн. Никога не остава сам. От ранна утрин до късна вечер тук кипи радост, бодърост, струи жизнерадостна младост и настроение. Тук не са само работници и работнички от предприятието.

— Възхитени сме от директора на предприятието Джевдет Чашев от главния инженер Вангел Вангелов. Те винаги осигуряват пълнотата на басейна, предоставят го за обучение на млади плувци от целия град, — споделя Иван

Сидоренко — обществен деятел по плуване, председател на градската плувна секция. „Дядо Иван“ — верният приятел на плуването в старинния град е най-ранният посетител на басейна. Той бе тук, когато се очертаваше мястото, когато се копаеха основите, когато се пълнеше за първи път с вода. Живее със строежа, тъй както живее с плуването. Дядо Иван, та той наистина преваля 68-те години... но кой ще появ-

— Самият аз плувам вече 61 години. А от 16 години се занимавам с обучението на млади плувци. Колко съм обучил? Не по-малко от 400 души.

— Дядо Иване, погледни добре ли стартирал? — от басейна ни гледа хубаво си-неко момиче, една от възпитаниците на Сидоренко — Бляжка Христова.

Тя вече втора година плува в курса, ръководен от бай Иван. Сега се стреми да усвои правилния старт, да доизладди елементите при скока.

— А това е най-малката ми курсистка — Снежана Терзюманова, пионерка от четвърти клас на Базовото училище.

— Откога плуваш, Снежанке?

— От миналия месец.

— Напредваш ли?

— Вече преобладавам 150—200 метра свободно без умора.

Тук са и сестрите Желя и Живка Виткови. От Сидоренко и събрали се край нас момичета научаваме, че те

само от два-три дни са започнали първите си стъпки в басейна. А вече се държат над водата, преплуват първите метри по водната повърхност.

Говорим с нови и нови приятели на плувния спорт. Те всички обичат водата, но се страхували от нея. Страхът казал своето и у дома. Но в дядо Иван имали вяра и поддържатели. Спокойни са, защото децата им са поверени в сигурни ръце.

— И мама и татко се радват заедно с мен, че вече умея да плувам.

Това споделят и Антония Иванова, и Вася Гердева. Първата има вече зад себе си успешни стартове в състезания, преплуване на река Динав. Първа състезателна заплата получи и Вася Гердева. А само преди една година и те бяха като тия малки момичета, които едва прокождат по пътя към плувното майсторство.

В другия край на басейна е методистът от Окръжния съвет на БСФС Иван Чушков. Той е специалист по плуване. Работи с напреднали състезатели, включени в отборите.

До късно тук е оживено. Само в групата на Сидоренко сега водят занятия 40 души, от които 25 начинаещи плувци.

Басейнът при фабрика „В. Коларов“ се е превърнал в истинска школа за подготовка на млади плувци в окръжния град.

Текст и снимки:

Ал. ГЕОРГИЕВ

Шивашка ТОК „Нов живот“ — Велико Търново

търси

работници — шивачи мъже

Заплащане по разрял и разпенки

Справка в управлението на кооперацията

ул. „Н. Габровски“ № 1.

1--1

ОБЯВА

ПРОФЕСИОНАЛНО ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ ПО АВТОТРАНСПОРТ — РУСЕ съобщава на интересуващите се кандидати, че за учебната 1964/65 година ще приема младежи, освен за специалностите АВТОМОБИЛНИ МОНТЪРИ, АВТОМОБИЛНИ ЕЛЕКТРОМОТЪРИ и за ПРОФЕСИОНАЛНИ ШОФЬОРИ.

Кандидатите за шофьори трябва да са завършили най-малко VII клас, да са отбили военната си служба и да не са по-възрастни от 30 години, да не са завършили друг вид професионално-технически училища или техникуми и да нямат физически и психически недостатъци. Същите подават молба до директора на училището, придружена със следните документи:

- свидетелство за образование;
- характеристика от местния народен съвет или последното място, където работят;
- акт за раждане;
- свидетелство за съдимост;
- автобиография;
- писмо от ТКЗС, ДЗС или предприятие, което има нужда от шофьори.

Срокът за обучението е от 15 септември до 15 юни. Курсите-шофьори се ползват с безплатна храна, общежитие и работно облекло.

Документите се подават най-късно до 20 август т. г.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

1--1

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24 58; Зам. гл. редактор 25 26; отдел „Партиен живот и пропаганда“ и „Низов печат и дописници“ — 25 27; отдел „Селскостопански“ и „Култура бит. ху. мор и сатира“ — 23 08; отдел „Николаевски“ — 31 25; Счетоводство — 32 59; канцелария и фотосътрудник 24 59; коректори и дежурен редактор 24 89.

УДИВИТЕЛНА С ВЪПРОСИТЕЛНИ

Един удивителен разговор със заместник-секретарката на дружественото бюро на Комсомола при ДАП — клон В. Търново Марта Бъчварова извика у мене желанието да напиша тия редове. Така се породиха въпросите.

Отидохме при нея с въпроса какво може да разкаже за комсомолската бригада на Васил Цанев. Странно, но другарката Бъчварова изключително се учуди. Според нея за бригада, която няма административен отговорник, няма заведена тетрадка и изобщо не води никаква комсомолски живот, няма какво да се разказва. А члътвеният на плана? През първото тримесечие тази бригада

е постигнала 200 на сто, а през второто 80 на сто. Не е ли много наивно да се отговаря с учудване, с недоумение за каквото се говори? Това, че хората от бригадата работят на различни места е все пак най-лесното оправдание, което може да намери другарката Бъчварова за немарливостта на цялото дружественно бюро, допуснало явни аномалии в живота на този младежки колектив. Та самота е административен отговорник на друга бригада и колкото да е трудно, успява да събере хората, да провежда различни мероприятия с тях.

Но нека по-отблизо огледаме работата на тази друга бри-

гада, с която работи Марта Бъчварова. Развоятметката бързо се прави: съвещания, съвещания, два пъти празнуване на рождението дни в „Валкантурист“, за половин година две политинформации и нито едно просветно събрание и толкова. Наистина това е „по-богат“ комсомолски живот.

По същия начин, може би, ще почне той и през тази есен, защото на въпроса, как се готви комсомолската организация за новата съюзна учебна година, получихме също удивителен отговор, който крие зад себе си много въпросителни.

— Ами ще почнем бе, другари! Партиното бюро ни напика да изучаваме история на КПСС, но от Комсомола ни казах да попитаме какво изпат да учат хората. Нашите момчета искат курс по готварство и шивачество.

Разговорът свърши. Удивително ясно е картината за състоянието на комсомолската работа тук. Но тя крие толкова много въпросителни! Основната е: کہا ہے се оправя положението в дружеството на Комсомола при ДАП — клон В. Търново?

Ал. ВЕЛИКОВ

Грижи за най-малките

Красиво е село Джулюница! Красиви са и децата от временната детска градина, открита на 26 април 1964 г. Редовно я

посещават 100 деца.

Работата във временната детска градина допринася за разширяване кръгзора на децата за близката действителност и създаване на първите отношения към родното място.

Ал. МИХАИЛ

„БОРБА“
Ср. 4, бр. 92, 31, VII, 1964 г.